

væk fra jobbet i en længere periode. Vi ser f.eks., at kvinderne går glip af lønforhøjelser og forfremmelser, og at deres pension som følge af barsel ligeledes er mindre end mændenes.

Alene af den grund ville det naturligvis være ønskeligt, at fædrene i højere grad tog en del af orloven, men naturligvis også for deres egen skyld. Og heldigvis ser vi da også, at flere og flere fædre vælger at tage en del af barselorloven. Det er en udvikling, jeg håber vi kan fortsætte fremover.

Vi Konservative mener dog ikke, at det er hensigtsmæssigt direkte at øremærke barsel til fædrene. Vi er ikke tilhængere af den form for kvoter. Vi mener, at det skal være op til den enkelte familie frit at planlægge orloven, så den passer ind i netop deres rammer. Hvordan den enkelte familie ønsker at fordele orloven mellem far og mor, er ikke noget, vi politikere som udgangspunkt skal bestemme over. Det er vores faste overbevisning, at politiske løsninger er til for at øge fleksibiliteten for familierne, ikke det modsatte.

Når det er sagt, er det selvfølgelig stadig vores forhåbning, at flere fædre vil tage en længere barselorlov i fremtiden. Vi skal fortsætte – som også andre har påpeget det her fra talerstolen – med at opfordre fædrene til at tage en orlov, og vi skal arbejde på at skabe de rette betingelser. Men vi mener ikke, at en øremærkning af et bestemt antal uger er den rigtige løsning på problemet, og derfor støtter vi ikke det her forslag.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Der er foreløbig fire korte bemærkninger, og den første er fra fru Elisabeth Geday.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Hvis jeg havde drukket kaffe, ville jeg have fået den galt i halsen under indledningen til den konservative ordførers tale, for jeg var lige ved at komme i tvivl om, hvorvidt det var min tale, ordføreren var i færd med at fremføre, som fortæller for forslaget, eller det modsatte, som det jo viste sig at være.

Men det er jo sådan, at i Island før 1995, hvor man ingen øremærkning havde, var der 10 pct. af fædrene, der tog orlov. I år, eller rettere sagt i 2005, hvor man reserverede 3 måneder til fædrene, var der 90 pct. af de unge fædre, der tog orlov.

Med det in mente kunne jeg tænke mig at spørge den konservative ordfører: Hvilke initia-

tiver forestiller den konservative ordfører sig ville få samme effekt som det at øremærke 3 måneder af orloven til faderen? Og kunne den konservative ordfører eventuelt løfte sløret for, hvilke initiativer regeringen har tænkt sig at tage, som ville have en sådan markant effekt?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg er da glad for, at den radikale ordfører faktisk synes så godt om den konservative tale, det glæder mig da. Jeg føler også trang til i den sammenhæng at sige, at vi jo godt ved, at tit og ofte ønsker venstrefløjen, at det kun er venstrefløjen, der har patent på at diskutere ligestilling og synes noget godt om ligestilling i vores samfund. Jeg er da i hvert fald glad, hvis jeg kan bidrage til, at det ikke er den opfattelse, der får lov til at være fremherskende.

Med hensyn til diverse initiativer synes jeg, man skal spørge ministeren om det. Jeg er ikke medlem af regeringen, det er ministeren, så det spørgsmål synes jeg at man skal rette til ministeren.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jo, men det, jeg blev så glad for, var den anerkendelse af, at barselorlovens længde og det, at kvinder tager barsel, rent faktisk også er et ligestillingsproblem. Det var det, jeg var så glad for.

Kl. 15.10

Men når fru Helle Sjelle nu har anerkendt den problemstilling, kunne man så ikke forestille sig, at hun som ligestillingsordfører havde nogle gode initiativer i skuffen, som kunne løse ligestillingsproblemet, når det tilsyneladende ikke er i orden at øremærke 3 måneder af barselorloven til faderen, selv om vi har set, at det virker i Island?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Vi vil meget gerne være med til at drøfte andre initiativer, men det, der er det væsentlige for vores holdning, er, at vi ikke ønsker, at man griber direkte ind og dikterer, hvordan livet skal leves i den enkelte familie. Vi ønsker, at den enkelte familie i så høj grad som muligt selv skal kunne planlægge, hvilken tilværelse den pågældende familie ønsker. Det er det, der er vores udgangspunkt.

Også vi følger meget nøje, hvorledes det går med barselorloven, hvem der tager den, og på